

KONCE I ZAČEŤKY - 9.

Pondělí, 30 leden 2023

Ale to je paráda. Takže Áifra. Hm. Koukám na ten Á™etÁ, zec znakÁ, na substituci to nevypadÁ. Opticky na mnÁ z nÁkterÁ½ch mÁst vyskakujÁ celÁ vÁ½razy, to bude spÁ-Á transpozice. NepÁ™edpokládÁjm na poprvÁ© ani Á¾Á;dnÁ© nebo dokonce nÁco modernÁ-ho, vymyslet kryptoanalytickou chuÁřovku nenÁ- jen tak. A navÁ-c by napoprvÁ© riskovala, Á¾ selÁ¾u. Tak jdem na to... T O R D V I E Z S Z C K E Z Y P I V A X A, D J U N E E F S K I P A M D S I M A C O R O D A D Z A N E. S Y C H W A C E R G S V D N E D B Y E T F J K D E C O J T O S E A R M? Ten konec nabÁ-zÁ- CO JSEM... kdyby to tak bylo, co by bylo tÁ™eba udÁlat...

Vyhodit pÁ™edposlednÁ-dvojici. Jo. A tu pÁ™edtÁ-m taky.

Á€ili to vypadÁ pomÁrnÁ jednoduÁje. ZkusÁ-m proÁ;krtnout ka¾dou druhou dvojici, od zaÁ•Ájtku: TO VI SZ EZ IV A - to vÁ-Á, Á¾e Á¾ivÁ - to vypadÁ nadÁjnÁ... a co teÁ• dÁj? UN FS PA ... hm, to nÁjak nesedÁ-. Á½e by Á•Árka nebyl znak? D NE SK AM IM OR AD NE - dneska mimoÁ™Á;dnÁ. To bude tÁ-m Silvestrem, jasnÁ .. co asi tak kalifornskÁ© doktorandtky dÁlajÁ- na Silvestra? VymÁ½ÁlejÁ- Ájifry pro Á•erstvÁ rozvedenÁ© Á•eskÁ© ajÁřÁjky. Mno, to jistÁ. Jedem dÁj. CH CE SV ED ET KD OJ SE M? - chceÁ; vÁdÁt, kdo jsem? No to si piÁ.

Zvonek.

"Ahoj Jirko, neruÁÁ-m?
DoufÁjm, Á¾e nejsi moc v rauÁji jeÁjtÁ."

SoÁa stÁjla za dveÁ™ma a
vypadala nÁjak pÁ™epadle.

"UrÁ•itÁ ne. PojÁ• dÁj,
jsi moje prvnÁ- novoroÁ•nÁ- nÁjvÁjtÁva."

"No snad ti tÁ-m
nezaÁ™Á-dÁ-m prÁ-serovej celej novej rok."

Postavil jsem na kafe a
pÁ™idal nÁjakÁ© to cukrovÁ-

"PovÁ-dej, co se
dÁje?"

"VÁ-Á, mÁjm takovej blbej
pocit. Milan odjel na Slovensko a neozval se ani s novoroÁ•nÁ-m pÁ™Á;nÁ-m."

"Mno... ony ty oslavy
jsou nÁkdy trochu nÁiroÁ•nÁjÁjÁ-, jÁj myslÁ-m, Á¾e bude v poÁ™Ájdku." "O to
nejde, to mÁ napadlo taky... ale prostÁ mÁjm takovej blbej pocit."

Ach jo. Tohle znÁjm. U nÁjs v
rodinÁ to mÁme taky. A bohuÁ¾el to vÁtÁjinou funguje.

"Telefon nebere, Á¾e
jo?"

"Ne. NedÁ se na nÁj ani
dovolat."

"Poslouchej, jÁj tady
nÁco dodÁlÁjm na pc a pak zkusÁ-me nÁco vymyslet. Na Slovensko asi nevyrazÁ-me, Á¾e

jo? VÁ-Á; vÁ-Á; bec, kde by pÁ™esnÁ; mÁ;l bÁ½t?"

"NevÁ-m. A vymÁ½Á;let nic nechci. Jen jsem myslela, Á¾e mi to tÁ™eba vyÁ¾eneÁ; z hlavy."

"No to bych mohl.

KupÁ™Á-kladu mÁ-Á¾eme uklidit krÁ;lÁ-kovi klec. To je taková; Áinnost, Á¾e pÁ™mi nÁ-nemÁ;me Ájanci myslet na cokoliv jinÁho. Moment," usmÁ;l jsem se.

OdskoÁil jsem k facebooku a

napsal jsem koÁce vzkaz: Chci velmi vÁdÁt, kdo jsi. Ty zlatÁ prstÁ½nky ti sluÁ;Á-nejen na prstech, ale i ve vlasech. MÁ;Á; i jinÁ jmÁno, neÁ¾ KoÁka? :)

Chvilku jsem Áekal, jestli se

rovnou neozve, ale nic. Asi vyspÁ;vÁ; oslavy. KdyÁ¾ jsem se vrÁ;til, SoÁ^a uÁ¾ nebyla. MoÁ¾nÁ; to s tou klecÁ- nebyl dobrej nÁ;pad. OstatnÁ;, MyÁ;ka se po nÁ;vratu na ni vrhla sama. VÁ;jiml jsem si, Á¾e se snaÁ¾Á- nÁ;jak ulevit pravÁ ruce, napadlo mnÁ;, Á¾e s nÁ- mÁ; zase problÁm. Snad to nebude nic karpÁ;lnÁ-ho, zlobÁ- ji to obÁasnÁ; uÁ¾ dlouho.

"BolÁ-?"

"Trochu jo."

"Koupil jsem

francovkovou mast. ZabalÁ-me to," vzpomnÁ;l jsem si na tu bezdomovkyni a zasmÁ;l jsem se pÁ™mi pÁ™edstavÁ;, Á¾e si tu mast natÁ-rÁ; na chleba.

"Co se smÁ;jeÁ;? Nejsi

nÁ;jak Á;kodolibej?" zareagovala MyÁ;ka.

"Ale ne, jen jsem si na

nÁ;co vzpomnÁ;l," a zaÁal jsem jÁ- vyklÁ;dat lahovou historku.

"Tak po tobÁ; uÁ¾ jdou i

tyhle... no potÁ;Á;. To by Petra nebyla lepÁ;Á-?"

Ha. Jak vÁ- o PetÁ™e?

"PoÁkej. Ty znÁ;Á;

Petru?"

"Jo."

"A jak si k nÁ- pÁ™iÁ;la

prosÁ-m tÁ;?"

ZavrtÁ;la hlavou. "To

neÁ™eÁ;. VÁ-Á;, jÁ; si myslÁ-m, Á¾e bys mÁ;l nÁ;koho mÁ-t. A Petra nevypadÁ; vÁ-Á bec zle."

"No moment. To musÁ-m

Á™eÁ;it. Kde jsi k nÁ- pÁ™iÁ;la?"

"Potkali jsme se v

obchodÁ;. NetuÁ;ila jsem, kdo to je, ale prostÁ; mÁ; oslovila a zeptala se, jestli nÁ;jhodou nejsem tvoje dcera."

A to je zase co? JÁ; se v

tÁ;ch babÁ;ch prostÁ; nevyznÁ;im.

"A tys jÁ- Á™ekla, Á¾e

jo?"

"Jo. Mluvila tak

srandovně... "To bylo slovensky, děťáček."

Rozesmíjla se. "To
nějřhodou poznám. Ale myslela jsem spíš-á to, co áťm-á-kala."

"A áťmekneá mi, co ti
áťm-á-kala?"

"To je naá je tajemství-
Mimochodem, kdy nájš páťmedstavá-á?"

No tak to je dobrá½. To mám z
toho, á¾e jsem ji nepáťmiznal hned.

"Myáiko,
poslouchej..."

"Ano. Jsem jedno velké
ucho, tati. A uá¾ má-á¾eá páťmestat vájzat ten fáj-á, páťmes hlavu to bá½t nemusá-."

"Neáťmájde. Nená- to tak
jednoduchá. Vlastně vábec nevá-m, jestli máj cenu, ti ji páťmedstavovat. Jak to
áťm-á-ct..."

"Aha. Prostě uá¾ ji
nechceá. Tak to fakt neáťmeá."

"Myáikooo, prosá-m.
Nejsem á¾ádněj promiskuit, páťmece."

"Coá¾e nejsi????"

"No to zase neáťmeá ty.
Ostatně na google si to má-á¾eá najá-t."

Herdek, co ta Petra blbne?
Zrovna ona, taková... chlapa¾routka. To mi dáá schválná. Uá¾ tuá-á-m, á¾e to s ná-
jejá- sestra fakt nemála jednoduchá½. Jená¾e na mná si holá-á-ko nepáťmijdeá. Chceá
se mateáťmsky realizovat? Tak á¾ je po tvá-m.

"Vá-á co, Myáiko? Co bys
áťm-á-kala vá½letu do zoo?"

"No, já ti nevá-m. V
tomhle období- tam stejně budou jen zmrzlá½ hadi a nájakej ten medvá-d, ne?"

"Jo tak to
netuá-á-m," rozesmíjla jsem se páťmi páťmedstavá táč hadá. Lájmali by se páťmi
plazená- po schodech??

"Ale Petra mála takovej
nápad, á¾e by tam s tebou vyrazila. Tak jestli chceá pokračá-ovat se sbliá¾ovájná-m s
ná-, tak má-á¾ete vyrazit. Táťmeba hned zá-tra."

"Hm. V zoo jsme tu
jeáitá nebyli, to je fakt. A ty nepájdeá?"

"Ne, děťá moje. Mná ty
jejá- áťmeá-i zas tak srandově- nepáťmijdou."

"To je tak, kdyá¾ mysl
zatemná- chtá-á."

"Jeá¾iá na to jsi páťmiá
kde zase????"

"Se vÄ›nuju klasickÄ›
litaratuÄ›me, teÄ›."

No tak to jsem poprvÄ› rÄ›d,
Ä› tu s sebou nemÄ›me naÄ› knihovnu. Jak by komentovala moje Ä›lety, kdyby mÄ›la k
dispozici tÄ›mÄ›ba Moraviu, to opravdu nevÄ›m. VrÄ›til jsem se zpÄ›tky k pc. Byla
tam. Ä›ivÄ›.

ONA

Ach boÄ›e, moja hlava. To som
si zase dala.

Je nutnÄ› otvÄ›raÄ› tie oÄ›i?
Lebo to nejako nejde... au, kurnÄ›k... radÄ›j ich nechÄ›m predbeÄ›ne zavretÄ›.

JEÄ›IÄ› !! NÄ›hle som si
spomenula na Schrodingerovu koÄ›ku. Naraz som bola naÄ›isto prebudenÄ›. Ja som
napÄ›sala Jirkovi! Och boÄ›e, och boÄ›e... alkohol je metla Ä›udstva... Ä›o teraz...
Ä›o terÄ›Ä›Ä›z??

ManÄ›el spal, tak som sa po
Ä›piÄ›kÄ›ch vyplÄ›Ä›ila zo spÄ›lne. Postavila som na kÄ›vu a horÄ›kovito premÄ›Ä›ala,
ako obmedziÄ› nÄ›sledky vÄ›erajÄ›ej noci. Ä›eo to bol do Ä›Ä›aka za nÄ›pad... predsa sa
nemÄ›Ä›em vo svojom veku takto strÄ›pÄ›ovaÄ›...

Ale po druhej kÄ›ve ma panika
do znaÄ›nej miery opustila. SnÄ›Ä› sa to bude daÄ› nejako zahraÄ› do autu... snÄ›Ä›
hneÄ› nezistÄ›, Ä›e som to ja... a pokiaÄ› by sa to nÄ›hodou vyvÄ›jalo dobre, tak sa
vlastne niÄ› zas tak hroznÄ›ho nestane, ak to zistÄ›... veÄ› - keÄ› som k sebe
Ä›primnÄ› - veÄ›mi rada by som s nÄ›m zase bola v kontakte. Tak o Ä›o vlastne ide?

PosielaÄ› niekomu Ä›ifry na
facebook je aj tak oveÄ›a nevinnejÄ›ia aktivita ako bozkÄ›vaÄ› sa na parkovisku, Ä›e
Ä›jno.

Toto vedomie mi koneÄ›ne
dodalo odvahu potrebnÄ› na otvorenie notebooku. Yes! On to vylÄ›Ä›il... a zaujÄ›ma
ho moja identita... no tak to prrr, zlatÄ›Ä›ik... my maÄ›kovitÄ› Ä›jelmy nepredÄ›vame
svoju koÄ›u tak lacno. Hlavne ma nesmie prezradiÄ› slovenÄ›ina...

- Ä›Eau koÄ›ko, jsem rÄ›d, Ä›es
pÄ›eÄ›ila experiment toho zlomyslnÄ›ho fyzika :)

- Ä›Eau kovboji, dneska tedy
moc Ä›ivÄ› nejsem :D

- MÄ›las nÄ›roÄ›nou noc? ;)

- Jo, alkohol vÄ›Ä›raznÄ›
zvyÄ›juje entropii mÄ›ch mozkovÄ›ch bunÄ›k.

- To jÄ› jsem si chtÄ›l prostÄ›
Ä›Ä›st, ale ztratil jsem se v nÄ›jakÄ› Ä›ernÄ› dÄ›Ä›me, nebo co, a probudil se aÄ› v
deset rÄ›no :D

- Hihi tak tos mÄ›l jeÄ›tÄ›
Ä›tÄ›stÄ›, Ä›e ses naÄ›jel doma, mohlo tÄ› to hodit Ä›plnÄ› do jinÄ›ho vesmÄ›ru :D 54

- Je to nějaká nestra, jak bych se pak našel? :)

- No, nenašel jsem. Vůbec bys nevěděl, kde jsi, protože podle principu neurčitosti bys to nemohl vědět. Zjistit, ležící ve své posteli. Tedy - samozřejmě za předpokladu, že si můžu dovolit označit svou postel za vztažnou soustavu s relativní rychlostí nula :D

- Tedy, ty jsi něco - slo :D
 - Easto probíráš s cizíma chlapama relativitu v souvislosti s postelí - ? :)

- Nejsi cizí chlap...

- Hm, ty mi taky nepůjde jako cizí - ženská.

- Jak to myslíš?

Mno, to se tě jako popisuje. Ale přikrýt za život potkáš někoho, s kým se z ničeho nic znáš sto let.

- Nevím. To neznám. Ty jo? -
 Já jo, když... jen když, pak naštve, když je to stejná houba platná. Chceš to probrat? No - nevíme. Raději brzdi, Pavla-na...

- Snad přitáhneš, kovboji, tebe u nás musím, Schrodinger má chce nakrmit. Hezký den :)

První povíčka - naveněk - patřila mé sestře a asi to nebyl nejlepší nápad.

Ona s ním je normální sranda, jak jsem - navzdory tomu, že je učitkou asi osmdesát let - ale problémem je v tom, že asi u dlouho nebude.

"To mi udělali schválně. Ať se rozděl..."

Co na tohle říkáš? Celá život u nás - v podstatě na jediné kole, známé tam každé schod. Tihle lidi si snad ani neumí představit, co to je, já - jinam.

"A jak ses to dozvěděl vlastně?"

"Nedozvěděl. U nás ti nikdo nic na rovinu neřekne."

Hm, tak to bude fakt ověřeně zpráva.

"Prostě mi to řekl Maruška, kolegyně. Jen abych si dala pozor, že ten nový editel se vyjádří, že bude propouštět nás staré."

Jižka měla určitě v sledky, makala a škola pro ni - byla vědecky. Dokonce v posledních letech točila s dětmi filmy, objížděla festivaly, jenže... Kolikpak zakázek nevědělo, do kterých šel? - lověk vrazil, peně, že, šel? - To bych nespočet. Poslouchal jsem její vyprávění, ale jen na první ucha. Stejně jsem ho za ty léta znal stokrát. Za chvíli začne - kat, že se na vědecky vykašle a odstěhuje se do Liberce, kde s jím jen lidé a určitě tam bude spokojen.

Kdepak, Jiřko, nebudeř. Na to, aby řlovřk odeřjel a zařal řplnř, znova, musř- mř-t stejnř pitomou povahu jako mřim řř, a tu ty nemřřř. Ono je to nejen o tom, co by řlovřk chtřl, ale taky o tom, co do toho sřřm dřř.

A sedřt v obřřvřřku a huřet do kapesnř-ku nenř- ideřlnř- přřř-stup. Ale co řř budu pouřovat, kdyřř sřřm mřřřu břřt řřd, řře vřřbec letos nřřkde řřřř.

"A jak je u vřřs,
Jirko?"

"No, docela to jde.
Hlavnř, řře se nenudř-me."

"Byli jsme v zoo,
nedřřvno. Tedy nřřkteřřř-." Ha, Myřřka se rozpovř-dala.

"Jřř? Povř-dej? Teř z v
zimř tam toho asi moc nemajř- ne?" Jiřřka se zvedla a řřla nřřm dřřlat řř k třř
vynikajř-cř- rolřřdř. Vřřiml jsem si, řře to mřř skoro jako povahovřřř rys - na nřřco se
zeptat a řř-t nřřco dřřlat. Vřřřřřinou mřř tohle u nřř- řřřvalo, ale dneska se to docela
hodilo - řřplnřř jsem zapomnřřl, řře tam Myřřka s Petrou byly.

"Ale jo, docela to řřlo.
Koukly jsme na zikuraty a nřřřakřřř ty hady..."

"Zikuraty??? To jsou
přřře pyramidy, ne?" zarazila se Jiřřka.

"Myřřko, ty mi dřřřřř
ostudu", přřřidat jsem se.

"Ale no tak řřkaty
no, ono je nřřřkdy lepřřř- plřřst si slova, neřřř jmřřřna, řřřejo."

Herdek Myřřko, nerejpej.

"A to jste tam byli
spolu?"

"No byly. Ale třřřta byl
doma."

"Jirko?" obrřřřř
se na mnřřř sestra třřřřřř.

No co řřř, co?

"Byly tam s
kamarřřřkou... Petrou."

"To je fajn Myřřko, řře
uřřř mřřřř v Hradci i kamarřřřku."

Tak holt do toho řřřřřpnu, co
mřřřm dřřlat.

"Petra je... moje
kamarřřřka, Jiřřko."

To se dalo řřekat. Kdyřřř jako
sestru mřřřte uřřřřř a jeřřřř k tomu starřřř- uřřř od mala o nřřřřakřřřřch sedm let,

nemějte dějanci věbec někdy dospět.

"Že to myslíte, když vám řeknu,
bratři cho?"

"Táta urážíte ne."

"Jirko!"

"Helejte, věte co?"

Kdybych je chtěl, koučím, tak si dojdou zapálit, ale takhle se raději chvilku natáhnu
a proberte si to samy, jo?"

"Na to zapomeš. Umejte
si ruce a bude já-dlo."

Vlastně mám vás o něco rád, a je
jsem nedostal ukazovátkem pátě prsty. Zpátky se jelo docela dobře, silnice byly
suché a Myška se po jídle je bavila tím, jak má dostala u Jiřiny.

"Omlouvám se, a je jsem
se tím ani nezeptal, jak bylo v té zoo. Šplhám jsem na to zapomená!"

"No Petra taky má kála,
a je na ně, jak zapomněli."

"A kromě surikat jste
už nic jiného neviděli?" zkusil jsem já, už odvíst někam jinam.

"Jo. Poletušku."

"Poletušku? Co to je
prosím tě?"

Jedinou věc, co se mi
při tom slově vybavil, byla právě Petruška-poletuška.

"Taková jako veverka.
Co furt láká. A když ji najdeš na zemi, tak je v prase."

Pro mě můj pocit, a je mi po jídle
něco naznačuje?"

"Myško, Petra je fajn...
kamarádka. A fakt si nemyslíme, a je by i ona chtěla něco věc."

"To je vaše věc tati,
já to neposuzuju."

"A co posuzuješ?"
"A je tě má ráda."

"Na to se pátě jde v
zoo?"

"Ne. Na to se pátě jde někde
šplháš jinde. A doufám, a je ten orgán v sobě taky má. A je."

Mám. A opravdu mám vás za to,
a je Petra oslovila jako první, šplháš jinej orgán. Ono se to pak tím, a je zaměňuje
jinam. Pátě má ráda, jestli jsem fakt takovej sobec, když prostě neudělám to, co
po mně, obě dvě chtějí. A pak má napadlo - co když opravdu v Petře najdu to, co
jsem chtěl najít v Pavle? Jsou to pátě sestry... možná by to mělo smysl.

Nevěm. Jen hrozně nerad se smírám s tím, že bych měl dostat pouze něco st toho, co chci. Jsem sobec. Ještě, že se ozvala ta kočka. Docela se těším, až vykoukne na facebooku. Možná je to stěm, že už mi stačí - si v klidu povídat u pc. A nebo je to něčím jiným.

Sotva se objevily první vaty, měl jsem pocit, že ta ženská je mi bláznivá. (Ženská? Jak věbec máš u vátit tomu, že je to ženská? Těeba je to stokilovej fousatej chlap.) Minulou noc jsme strávili skoro celou spolu, věbec jsem nemohl od té konverzace odejít, bylo mi s ním fajn. Měl jsem po té pocit, že mi chce něco povídat, ne jen to, co v těch jejích oficiálních je. A bylo mi s ním dobře.

Ona

- Až kočka, dlouho jsem tě neviděl, on ten hnusnej vědec zase zavěšel do krabice, že jo :)

- Nazdar kovboji, jo, tak nějak...

- Měla bys mu zdrhnout :)

- Taky si to někdy těkájm.
Jenže kdo má pak bude krmit?

- Co takhle zkoušet si ulovit myš?

- Když tě celej život krmím,
zapomeneš lovit.

- Tak to máš; těkáš. Ale možná by se někdo našel, kdo by chtěl bít valou Schrodingerovu kočku ;)

- Možná jo... těeba nedávno jsem potkala jednoho a chvíli to vypadalo, že by o ni stáhl. Krásně se s ním dalo povídat.

- Tak proč si s ním nepovídáš?

- Uf...

- Proč si povídáš se mnou??
:))

- No tohle je dobrá tohle opravdu :)) Á koda že my nesmíme ani naznačovat. By ses pobavil.

- Ty jsi děsně tajně stěskám kočka.

- To jo. Ale mám i jiný zajímavé vlastnosti :)

- Poslouchej, že ty jsi

beran?

- Já jsem kočka :))) Ale jinak jo, narozená v beranu... jaks to uhod?

- Nevím, ale májm na to odjakživa Áich. Beranice má nÁÁ-m oslovujÁ-

- Tá™eba já tÁ oslovila facebookem :))

- Ne, vÁÁnÁ :) Májte v sobÁ nÁco, co nÁjs lvy pÁ™itahuje. Kdyby tÁ trochu zajÁ-mala astrologie, mohl bych ti vysvÁtlit, Áe lev s beranicÁ- je nejlepÁ- moÁnÁ partnerská kombinace. Ale tuÁ-m, Áe vÁdeckÁ kočka by má s tÁ-m poslala do hÁje, Áili uÁ mlÁ-m :)

- NÁhodou je to zajÁ-mavÁ©, co Á™Á-kÁÁ, ale je fakt, Áe tÁmhle vÁcem nevÁÁ™-m. FyzikÁlnÁ je to blbost.

- FyzikÁlnÁ je to blbost, a taky se tÁ-m â€žzabÁ½vÁ" ohromná spousta podvodnÁ-kÁ, ale já se s tÁ-m potkal kdysi na matfyzu, zkusil jsem to vzÁ-t jako abstraktnÁ- metriku bez fyzikÁlnÁ-ho pozadÁ- s tÁ-m, Áe ty planety jsou jen symboly, nauÁil jsem se to vypoÁ-tavat a ke svÁ©mu velikÁ©mu pÁ™ekvapenÁ- jsem zjistil, Áe to sedÁ- na lidi kolem mnohem vÁ-c, jak by se statisticky sluÁnÁ patÁ™ilo. Ale to je fuk :)

- ZajÁ-mavÁ©. Jsi prvnÁ- ÁlovÁk s exaktnÁ-m vzdÁlÁnÁ-m, co v tom nÁco vidÁ-. MoÁnÁ si nÁkdy nechÁjm vyprÁvt.

- To mi ale budeÁ muset o sobÁ prozradit nÁco vÁ-c :)

- Tak vÁ-Á co? ProzradÁ-m ti datum narozenÁ-, a ty si o má zjistí, co tÁ zajÁ-mÁ. AspoÁ se hned pÁ™esvedÁ-m, jestli nekecÁÁ. NenÁ- nad experimentÁlnÁ- dÁ-kaz :)

- JistÁ, sem s tÁ-m, ale potÁ™ebuju i Áas a má-sto. NebudeÁ vÁÁ™it svÁ½m hebkÁ½m ouÁjkÁ-m :)

- Hm... má-sto ti neÁ™eknu. Májm na to dÁvod :) Ale je to stÁ™ednÁ- Evropa, to ti musÁ- staÁit.

- Ok, tak to odhadnu.

- 30. bÁ™ezna 1971, 02:00. To jsem tedy fakt zVÁdavÁ :)

- Já jsem zVÁdavej, co jsi zaÁ, koÁko... ale hlavnÁ aÁ jsi ÁivÁ i zÁ-tra, rÁjd bych tÁ zase naÁjel tady :)

Hm... tak se na tebe podÁ-vÁme, koÁko... UvaÁ™il jsem si grog a zaÁal jsem si hrÁjt s nativnÁ-m horoskopem. 30.3.1971, dvÁ hodiny rÁino. NÁkde ve stÁ™ednÁ- EvropÁ. Hm. ProÁpak se brÁnÁ- uvÁst má-sto, kde se narodila? Á½e by to málo nÁjakÁ½ dÁvod? Snad nemÁj strach z toho, Áe se mrknu do registru VZP a zjistÁ-m, co je zaÁ? To tÁÁko, tyhle pÁ™Á-stupy mála k dispozici stejnÁ Milena, já se staral jen o software.

Tak jedem...

Individualistka. InspirativnÁ-. A vypadÁ to, Áe na sebe klade zbyteÁnÁ vysokÁ© nÁjroky. MoÁnÁ nejn sama na sebe.

Ten grog krájsná rozvoná
celou náji chá½áji.

Urátá já- to dobá™e myslá-,
obás bude sarkastická. Profesn- ambice.

To by asi podle profilu
souhlasilo, urátá to nebude ájektivá myá. Skládal jsem si jej- obraz a zaála mi
z náji docela dobá™e vystupovat. Poá™áid tam ale bylo náco... jak to á™á-ct. Protáhl
jsem se a chvá-li ájel dáit odpáinout oá-m od monitoru. Pá™emá½álel jsem, kde asi
teá je... moá¾náj na druhá© straná zemá koule, kdo v-? Stejná jsem má l pocit, á¾e je
blá-zká.

Velmi blá-zká. Je
pá™ecitivá láj. Ale umá- tvrdá pracovat. Bude vdaná? Asi ná jak podivná.

Klade na partnera obrovská©
ná roky... a pá™ekvapivá nejv-c v lájisce.

Jená¾e kdo to má na ná-
poznat, kdy¾ je taková... odborná vypsá láj.

Jestli je s ná ká½m podobná½m,
asi moc áá¾astná ve vztahu nebude.

Zájel jsem se podá-vat za
Myákou, uá¾ bylo dlouho po pálnoci a snad spá-. Jo. Má l jsem chuá¾ ji pohladit,
ale nerad bych ji vzbudil.

Vypadala spokojená, snad já-
tenhle domov pá™ijde jako opravdovej domov.

Na noán-m stolku má la
papárek, nedalo mi, abych ho nepá™eáetl. Volat Petru.

Hm. Vlastná proá ne. Potichu
jsem z sebou zavá™el dveá™e a poslal Petá™e smsku, jestli nespá-, á¾e bych s ná-
chtá l mluvit. Chvilku jsem poákal a ozvalo se pipnutí-. Ano, nespim.

"Ahoj Petro."

"Ahoj Jirko."

"Jsem rájd, á¾e jste byli
v tá© zoo. Dá kiju."

Bylo slyájet, jak
oddechuje... doufám, á¾e ji nezlobá- netbook, zase...

"Neni zaáo, ja som
rada, á¾e sa Myájka ozvala."

"Chtá l jsem..."

Co jsem vlastná chtá l? To,
kdybych sakra vá dá l.

"... tá pozvat zá-tra k
náim na obád, myslá-á, á¾e bys má la chuá¾?"

"Asi to neni

jednoduchě, toto mi poněkud neprojde, že?"

"Není."

"Malo by to být ještě
jednoduchější, že?"

"Málo."

"Prádem rada. A i když
to bude zložitější, chtěla by som to sáhnout."

"Dobře."

"Jirko... "

"Dobrou noc, Petro.
Krásnou noc ti přeju."

Zavřel jsem.

A vrátil se k horoskopu.

Ne... dneska už tam takhle
něco najdu. Ale myslím, že už tuhle, co jsi začal, když...

Petra pro nás měla
překvapení.

"Milákovia
moji..." začala skoro oficiálně a významně se odmlouvala. Podíval jsem po
Myšce, jestli tuhle, co bude následovat, ale vypadala na to, že je momentálně
největší zájem, protože se tomu kusu masa téměř káží zrovna úplně lskavě ptáček.

"Rada by som vás
pozvala na výroční ples místních sokolů."

Ajaj. Myška přestala pitvat
ptáčka.

Že... nepozerajte tak na
máma. Proste mám tři lásky. Segra s Horkým odříkli. Asi to pre nich není dosáh
hoch."

Naposledy jsem tancoval
někdy před dvaceti roky. S Milenou to nebylo úplně ideálně, ostatně, se mnou by
to asi neměla ideálně - žádná tanečnice. Byl jsem spíše muzikant, a na většinu
plesů a podobných věcí jsem většinu času trávil nad parketem. Myška, pokud jsem,
k takhle věcem vztah nemá vůbec.

"No ale to budu
potébovat jaty!" Aha, takže máj....

"Ples je v sobotu,
zajtra máš vyraziť na nákup, " usmála se na ni Petra.

"Joo, to bude fajn.

Má-Á¾eÁ; má' vyzvednout rovnou ze Á;koly zÁ-tra?"

KoukÁ;m, Á¾e uÁ¾ jsem docela zbyteÁ•nej. Ale neÁ;Á¾.

Ples byl krÁ;snej. SokolÁ-ci si dali obrovskou prÁ;ci nejen s pÁ™Á-pravou, ale i s atmosférou. Petra vypadala skvěle. Mála na sobě krvavě rudě Á;jaty a na hlavě složitě systém loken. OtÁ•eli se po nÁ- vÁ;jichni.

MyÁ;ce poÁ™Á-dily naÁ;tÁ-stÁ- má•nÁ' vyzÁ½vavÁ½ model, ale taky jÁ- to moc sluÁ;jelo. VÁ¾dyÁ¾ to trvalo skoro tÁ™i hodiny, neÁ¾ se vrÁ;tily z nÁ;kupÁ-. A moje dcera se te• prvně nesla na vysokých jehlách a tvÁ™ila se jako korunná princezna. Byl jsem na ni pyÁ;nej.

Petra jÁ- kromě Á;jatÁ- naÁ;la i tane•nÁ-ka - docela fajn kluk a patrně s velkou empatií - neÁ¾ jsem rozhá½bal svoje kosti jÁ; a pÁ™estal Á;jlapat PetÁ™e na nohy, vÁ;jiml jsem si, Á¾e ti dva uÁ¾ spolu docela Á°spÁ;Á;nÁ' kroužÁ-.

"SluÁ;Á- im to spolu, Á¾e?"

"Ty kupÁ-Á™ko..."

"Á°o je to kupÁ-Á™ka?"

"Jen se nedÁ;lej," rozesmÁ;l jsem se.

"To je nějakÁ; stredovekÁ; profesia?"

"Ne, to opravdu ne... i kdyÁ¾... vlastně... jo."

"Tak Á°o je to?"

"No to je taková; Á¾enÁ;tina... co dohazuje k sobě lidi."

"Aha ty myslÁ;-Á; dohadzovaÁ•ku," te• se rozesmÁ;la ona.

"Jojo, to bude ono. Ale nezapomeÁ;, Á¾e MyÁ;ce je Á;estnÁ;ct."

"Tss... ja v jej rokoč..."

"Petro, jÁ; ti neberu tvoje mlÁ;deÁ¾nickÁ½ zÁ;jmy, ale pÁ™ece jen bych byl radÁ;ji, kdyby se te• uÁ•ila fotit."

ZbyteÁ•nÁ' brzo jsem se pÁ™i tanci pustil do složitých Á°vah a ztratil drobet kontrolu nad svÁ½mi kroky.

"Tys mi Á;jlÁ;pnul na manÁ¾elku!!" zaslechl jsem znÁ;jmÁ½ hlas. "Jejda, PÁ™emku. Ty jsi sokol? To bych nikdy neÁ™ekl."

"MilÁ;Á•ku, tohle je má;]

nová½ kolega, Jirka Moravec. Jirko, tohle je Anežka, moje žena."

Drobná ruka, ale energická.

"Velmi mě těší, a omlouvám se. Opravdu jsem na vás nechtěl přijít."

"Nevězte paní, jen hledal záminku, jak přestat tančit," usmála se.

Seznámil jsem je oba s Petrou a uvěřte, že se jí líbí - sáňky a valčíky. Zamířili jsme k baru a osvěžili se bublinkama. Paní měkce neměla touhu být pracovník, Petra ho neměla chuť balit, a tak jsme se všichni vyhnuli přednímu trapasu.

Za chvíli ze sálu zaly schody do nebe a Petra nevěděla ani vteřinu:

"Smím prosit, má milá?"

Zejeví se jí do sebe zabalil tančí a nabídl jim chvíli blízkosti, co uměle velmi přání.

Petra mi zavěšela nejen parfém, a já jsem znovu zjistil, že nejvíce jí ve svých dlaních je fantastický. Byli jsme si k sobě velmi blízkí a ta krásná žena musela v tenhle okamžik docela jistě vědět, že mi není lhostejná, ať se děje cokoli.

Už val jsem si já - a jen občas někde v sále zahlédli Myšku. Petra má pravdu. Já v jejím věku zažil první lásku a asi nemám smysl si myslet, že já - něco takového mine. Našel jsem Petřiny rty a dlouho, velmi dlouho si s nimi povídal. Domně jsme dorazili dlouho po půlnoci. To už asi kvůli únavě nenajdu tebe.

Notebook zabzučel a já si šel zatáhnout plesová pot.

ONA

Petra přinesla látky na nějaké ples. No to mi tak chybělo. Celé večer sa na každého usmívala a tvářila sa, že tvorí me s paním doktorem nějakým paním. Nejak rádně strácam chuť na oko věk podobně. Přistihla som sa pri myšlienke, že stokrát radšej by som strávila večer pri notebooku... s Jirkom.

Tak krájsne sa s ním dělá kecať o vašetkom a o ničom... a hlavne, zaujám ho.

Jednoducho je to člověk, ktorého zaujám. Ktorého zaujám, čo si myslím... dokonca aj to, čo cítim. A zjavil sa v mojom živote práve vo chvíli, keď som si začala mysleť, že už nezaujám včec nikoho.

Už stokrát som oživovala, že som ho na tom parkovisku zahnala.

Hihi, to som strašne
zvedavá, ako zareaguje, keď mu prezradám, s kým mám tão äesá.

Tak vešmi by som chcela, aby
ho to potešilo... aby nebol sklamaný.

A som zvedavá, čo urobíš - s
tým mojím äasom narodenia. Čo mu o mne povedia hviezdy?

Manáel vyriešil plesová
dilemu za máa, poslal Petru aj s ľstkami do má-nusu.

Tentokrát ma to nemrzelo. Aj
tak by som si nemala čo obliecť.

V sobotu večer som sedela
pri počítači a vešmi dáfala, že Jirka sa objaví.

Okolo polnoci som začala
strácať nádej, ale akala som alej... čo keď... Potom som si dovolila počkať
do pol jednej. Nakoniec som si prikázala, že pokiaľ neprá-de do jednej, pãdem
konečne spať. Do jednej, ani o minútu dlhšie. Zjavil sa o 00:57.

- Ahoj koško. Ješitá šivá?
Já uš dneska ani ne :))

- Ahoj Jirko. Už jsem to
zrovna jála zabalit.

- Zášta^ aspoň chvíliku
prosám. Teš jsem dorazil z plesán.

- I ty, Brute? :) Co s tím
vájichni máte... - No pozvala nás jedna známá.

- Váš? Jirko, máš u se tá
ná co zeptat?

- Máš eš koško, ale myslel
jsem sebe a svou dceru, pokud ti jálo o to.

- Jirko jsi šenatý?

- No tak ne že bych si
myslel, že ti do toho ná co je, ale od minulého máš ce ne.

- Čili jášastná rozvedenej :
)

- Áekná me rozvedenej. Se
jstám to opravdu nemá co dáť. Nechceš vďt, co mám za sebou?

- Chci :)

- Poslouchej, a co ty?
Koukal jsem trochu na ten tvj horoskop a tipl bych to na nepřastná
manáelstvá...

- Hele Jirko, tipnout si v dnešním - dobře tohle u 3/4 enská 1/2 v mém vĕku, co trávívš - osaměle noci na netu, je skoro šizka na jistotu. Zkus mě ohromit nějakým -m jiným ;)

- Ty máš dneska nějak nabroušený drápek, kočko. Ale věbec mě nepřekvapuje, co tě křiví, jelikož podle svého horoskopu jsi velmi náročný nejen na sebe, ale taky na druhé. Nicméně máš být 1/2t taky plachý, nářčivý a plný lásky ;)

- Hmm... a děláš?

- Jsi chytrá individualistka s bohatým vnitřním životem... a ještě tam bylo pár věcí, ale tě si nemůžu vzpomenout. Tohle jsem si zapamatoval, protože kvůli tomu jsi mě zaujala. Je pyšný aspoň trochu spokojený se zahradněkem? :)

- Hihi... Zavař mi stávek!

- Hoh... nezavážu :)

- Musíš, hum. Jsem princezna!

- Áže hum... :))) Ježíš jsi tu toho plně vidím :)))

- Ty, zahradněku... docela ses trefil. To jsem nevěkala.

- Kdo jsi, kočko?

- Jirko, je ti se mnou dobře?

- Jistě, proto se ptám :)

- Máš s tebou taky. Tak to prosím nekaš.

- Nerozumím, proč se tolik skrýváš, kdo jsem?

- Protože se... bojím. - Bojíš se mě??

- Ne, to ne... ale věř... 3/4 enská toulá se sama na netu musím být opatrný... Jirko... dneska jsem moc doufala, že se ukáže... bylo mi smutno.

- Ale moje malá... nesmíš být 1/2t smutný... jestli chceš, zůstanu s tebou. Budu ti povídat, chceš?

- Jirko, máš mil... budu poslouchat moc rád...

A tak mi rozprávěl... o tom, ako založil na gymplí rockovú skupinu, o tom, ako lietal na vojne s vrtuľňákom, ako si vzal dievča, ktorú poznal desať dní, ako založil po revolúcii firmu, aké knihy má rád, aké filmy sa mu páčia, a späť do domu.

A ja som poľavala a
poľavala, teda vlastne ľavala, čo mi pľavie.

A ľavala som sa skoro tak
krľavie, ako keď ma objal na tom parkovisku.

- Milľku, je skoro pľt,
pľdem spľt? Ach boľe... povedal mi milľku... srdce mi ľastľm skoro vyskoľo
z hrude. A keď sme sa rozľili, vedela som, ľe mi bude chľbaľ.

ľe mi bude veľmi chľbaľ aľ
do ľsmej veľer, kedy sme si sľbili, ľe sa zase stretne.

Zdravľm
a ľľľm se

ROMAN